

PITI FERENC^{*†}

**Kiegészítések az *Anjou-kori Oklevéltár*
XLVI. és XLVII. kötetéhez (1362, 1363)**

Additions to the volumes XLVI and XLVII (1362, 1363) of the series *Charters of the Angevin Era*. The author of this article published his books mentioned in the title 7 years ago in which there are almost 1300 excerpts of charters illustrating the Hungarian Angevin era (1301–1387) from the years 1362 and 1363. This study contains some extracts which were unpublished, due to different causes, in the above-titled books, completing this way those ones.

Keywords: charters, Angevin era, medieval Hungarian history

A címben jelzett könyveim 2017-ben, tehát hét éve jelentek meg, és hasonlóan a sorozat többi kötetéhez, igyekeztek a minél nagyobb teljességre törekedve publikálni regeszták formájában az adott év magyarországi (vonatkozású) oklevéltermését. Természetesen az ilyen, nagyobb volumenű gyűjtőmunkákat igénylő forráskiadások esetén a legjobb szándék ellenére is adódhatnak hiányok a kötetekben: ezek egy része nyilván a szerző mulasztásai-ból fakad, más része a munkákhoz használt OL-adatbázis, avagy a korábbi forráspublikációk éves keltezési hibáiból.

Jelen tanulmány a mondott kötetekhez tartalmaz kiegészítéseket.¹ Az itt fel nem oldott rövidítéseket, jeleket a sorozat bevett szokásai szerint használom, ezeket lásd ott, a regesztaszámok pedig (külön jelölés híján) a címben szereplő adott kötetre vonatkoznak.

^{*} A szerző a Magyar Kutatási Hálózat (HUN-REN) MNL–SZTE Magyar Medievisztikai Kutatócsoport tudományos főmunkatársa.

[†] A korábbi Anjou-köteteimhez (megjelenési sorrendben: 1339., 1340., 1336., 1342., 1343., 1344., 1338., 1345. és 1346. év) készült hasonló közleményeimre ld. jelen folyóirat CXXII., CXXVII., CXXX., CXXXV., CXLII., CXLIV. és CXLVII/II. *tomusait*.

XLVI.²**1362. jan. 4. Avignon**

Tamás esztergomi érsek a commune servitium-a egy részéért 80 forintot és 16 solidus-t, a 4 servicium [consuetum]-a egy részéért pedig 14 avignoni (Avinionensis) forintot és 16 solidus-t kifizetett az oklevél kiadása napján Konrád (Colrad [!]), esztergomi (Istriconiensis [!]) egyházbeli nyitrai (Anteriensis [!]) főesperes által. A fennmaradó részek kifizetésére jún. 24-ig (fe. Johannis Bapt.) kapott haladékot. Avinione, 4. Jan., 1362., VI. Ince pápaságának 10. évében.

K.: CDP I. 420. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 34. fol. 90v. alapján.)

1362. jan. 10. Dubica

Albertinus testvér Dubycha-i, Suprun-i és Gora-i preceptor, valamint Márk fia: Fülöp, Dubycha-i comes terrestris tudatják: Konuh nembeli Tamás fia: János kérte tőlük, hogy küldjenek ki néhány nemest mindannak kivizsgálására, amiket ellene Moytin fia: Gergely és annak fia: Balázs elkövettek. Ők ezért kiküldték Peerch nembeli Jakab fia: Balázst, aki János, Gergely és Balázs atyafiaitól, jobbágyaitól, embereitől és másoktól megtudta, hogy Gergely és Balázs [1361.] dec. 5-én (domin. an. Nicolai) János Kystopolnycha birtokon levő részére mentek hatalmaskodva, Jánost a fején súlyosan megsebesítették, és megölték volna, ha nem menekül el. Megtudta azt is, hogy e birtokrész Gergelytől és Balázstól került Jánoshoz, aki eddig az ő jóakarataukból tartotta azt, és egy ott lakó jobbágy mint a colonus-a

² Megjegyzések a kötethez: a 76. számú oklevél (1362. febr. 26.) további tartalmi átirata (Tá.): II. Lajos király, 1519. nov. 12. DL 62 428. (Ibrányi cs. lt. 269.); OL-adatbázis 1364-re listázza. – A 122. számút (1362. márc. 29.) regesztában (R.) közölte F. IX/3. 647., de 1366-os évüként. – A 245. szám (1362. máj. 30.) eredetije (E.): ŠA Bratislava. Pobočka Šal'a. Somorja város lt. Oklevelek A. 9. 2. (DF 274 822.). Hiányos, OL-adatbázis 1361-re listázza; az oklevélben a pozsonyi káptalan Guttur-i Péter fia: László kérésére átirta 1349. aug. 12-i kiadványát (ld. Anjou-oklt. XXXIII. 615. szám). További Tá.-ja: Batori István országbíró, 1437. jún. 29. DL 2386. (NRA 1776. 3.); OL-adatbázis itt 1360. máj. 18-re keltezi. – A 261. számú kivonat (1362. jún. 2.) F. kiadása (K.) alapján készült, azonban semmis, mert valójában 1352. máj. 24-i oklevél, ld. Anjou-oklt. XXXVI. 386. szám (így tehát annak apparátusához tartozik). – A 422. számú forrás (1362. szept. 10.) újkori másolata (Má.): Győri Egyházmegyei Lt. Győri kápt. hh. lt. 24602. 78. (DF 273 935.); OL-adatbázis nem listázza. – A 370. számmal (1362. aug. 3.) azonos Erdődy 485. szám; kiadta még: Doc. Art. Paulin. III. 44. – Az 590. számú vaskvári káptalani oklevelet közölte Doc. Art. Paulin. III. 43. is. Eszerint a vevők a birtokot maguknak iktattatták és azt határjelek emelésével elkülönítették; majd hivatkozik ue. év alatt Imre nádor oklevelére. Mivel azonban ő 1372–1375 között viselte e tisztséget (Engel 1996, I. 4.), ezért valószínűbb, hogy mind a káptalani, mind a nádori oklevél valójában 1372-ben kelt. – Áldásy (1895, 283) VI. Ince pápa 1362. évi okleveleként közölt három iratot (febr. 10., máj. 22. és aug. 1.), ezek azonban nem szerepelnek a kötetben, mert valójában VI. Kelemen pápa 1352. évi oklevelei, ld. HHK 104–105. Ezek közül az első közli Anjou-oklt. XXXVI. (150. szám, 1352. febr. 13-ra javított napi dátummal), a másik kettőt azonban nem. – Mon. Vat. Boh. (II. 524) szintén 1362. évi oklevélként adott ki két iratot (aug. 5. és aug. 7., Petrus Begonis pápai nuncius menlevelei), ám ezek is kimaradtak a kötetből, mivel szintén 1352. évek: előbbi (más forráshely alapján) tartalmazza Anjou-oklt. XXXVI. 568. szám, utóbbi 1352-es keltét pedig az valószínűsíti, hogy az abban szereplő Andrea Dandolo 1343–1354 között volt velencei dózse (Ravegnani). – F. IX/3. 342–343. közlése (1362. nov. 1.) valójában 1342. évi oklevél, ld. Anjou-oklt. XXVI. 566. szám, ezért annak apparátusához értendő.

tett neki szolgálatokat. Erről János kérésére fentiek oklevelet bocsátanak ki számára. D. in eadem Dubycha, f. II. p. Epiph. d., a. eiusdem 1362.

E.: DL 108 340. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel 6264/2001.) Papír. Hátlapján két pecsét nyoma.

Megj.: OL-adatbázis 1462. jan. 11-re listázza.

1362. febr. 14.

Trau város határozata: az érkező bánnak mutassák meg a [város] határait (confinia) és ajándékozzák meg őt közös költségen.

K.: Rački 1881, 236 (ezen dátummal).

1362. márc. 4.

Trau város határozata: az érkező bánnak adjanak meg minden szükségest, továbbá 40 aranyat.

K.: Rački 1881, 236 (ezen dátummal).

1362. máj. 26.

A zalai konvent oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVII. 525. számú regesztájának szövegében.³

Tá.: Bebek István országbíró, 1363. okt. 25. DL 41 542 és DF 279 103.

1362. máj. 31.

Trau város határozata: a só ügyében ne válaszoljanak Novachus comes-nek semmit, amíg vissza nem térnek a Magyaró.-ra (H) küldött követek.

K.: Rački 1881, 236 (ezen dátummal).

[1362.] jún. 11.

A budai káptalan jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy parancslevelének megfelelően Tarján [birtokot bejárták]. Ennek határai: nyugat felé nagy földjel a Sokoro feletti kis hegyen, ami elkülöníti a Szt. Márton-egyházat, és ami mellett egy új határjelet emeltek; kelet felé Kis Tarján birtok; völgy; nádasok felett Chup hegy teteje, ahol egy régi határjel helyén újat emeltek; Nagy Réz nevű hegy; két régi, jól látszódó határjel, amik mellé egy újat emeltek, és amik elkülönítik a Szt. Márton-egyház birtokát és Tarján birtokot; e hegy közelében egy kőhatárjel mellett egy újat emeltek; Nagy Réz Eleje nevű hegyen 2 régi határjel, az egyik nagyobb, a másik kisebb, amik a Szt. Márton-egyház birtokát és Tarján birtokot választják el, és ezek mellé új határjelet emeltek; hegyen szőlők között egy kőhatárjel helyén (amit föld fedett be, miként többen elmondták) új határjelet emeltek; dél felé földjel, ami elkülöníti egymástól a Szt. Márton-egyház birtokát, Tarján és Aszonfalva birtokokat, és ami mellett újat emeltek; 3 régi határjel, amik elválasztják Aszonfalva birtoktól, és ezek mellé újat emeltek; erdő felé 2 régi határjel, az egyik Aszonfalva birtoké, a másik Tarján birtoké, és azt megújították; 2 régi határjel, amik Péterfalva-t és Tarján-t különítik el, és ezek mellé újat emeltek. etc. [!] D. sab. an. oct. Pent., a. d. supradicto. [1362.]

³ Helykímélés miatt az Anjou-oklt. kötetekben ily módon már publikált oklevelek szövegét itt nem ismétlem meg, csak utalok rájuk. Hasonlóan jártam el az Erdődyben nemrég megjelent (online ld. https://real.mtak.hu/99778/1/Erdody_final.pdf) oklevélregeszták esetén is.

K.: Ráth 1861, 23–24. (Magángyűjteményben volt újkori Má. alapján.)

Megj.: A király 1362. jún. 2-i parancslevelét ld. 261. szám.

1362. júl. 9.

Izzerl soproni (Odenburch) zsidó és felesége: Niechel a Meczeleinsdorf-i szőlőjüket eladták András bécsi (Wienne) molnárnak és feleségének 5 font dénárért.

K.: MZsO XVIII. 34 (ezen dátummal).

[1362.] aug. 2. Avignon

Miklós esztergomi érsek a saját és az elődje commune servicium-a teljesítéséért 549 forintot, a saját 4 servicium [consuetum]-áért pedig 120 avignoni (Avinionensis) forintot és 22 solidus-t jelen oklevél kiadása napján kifizetett a káplánja: István Sasuar-i főesperes által. Avinione, 2. Aug. [1362.]

K.: CDP I. 421. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 34. fol. 118v. alapján.)

1362. aug. 3.

Kálmán győri püspök oklevele.

R.: Erdődy 483. szám.

1362. aug. 3.

Kálmán győri püspök oklevele.

R.: Erdődy 484. szám.

1362. aug. 17.

A vasvári káptalan oklevele.

R.: Erdődy 486. szám.

1362. szept. 5. Avignon

Domokos csanádi püspök a commune serviciuma-a egy részéért 80 avignoni (Avinionensis) forintot és 23 solidus-t, a 4 servicium [consuetum]-a egy részéért pedig 19 avignoni forintot és 12 dénárt (dicte monete) jelen oklevél kiadása napján kifizetett Márk [fia:] Miklós csanádi olvasókanonok által. A fennmaradó részek kifizetésére [1363.] ápr. 2-ig (ad fe. Resurr. d.) kapott haladékokat. Avinione, 5. Sept., 1362.

K.: CDP I. 422. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 34. fol. 121r-v. alapján.)

Reg.: ASV Reg. Aven. Vol. 149. fol. 93r. (DF 289 713.) Ez csak az első összeget és jogcímet tartalmazza.

1362. szept. 27. Visegrád

[I.] Lajos királynak (H) Heem fia Pál fia: Benedek mester pozsonyi comes előadva hű szolgálatait, a Vasvár megyei Zenthkyral és a Wesprim megyei Kamand birtokokat – azt állítva, hogy ezek András fia: Miklósé és annak fiáé: az örökös nélkül elhunyt Lászlóé voltak, és emiatt az ország kipróbált szokása szerint a király kezeihez háramlottak és annak adományozásához tartoznak – kérte örökadományul magának és fivérének (frater uterinus): Péternek. Az uralkodó megfontolva Benedek érdemeit, amiket a király és országa feladataiban, folyamatosan Lajos oldalán tartózkodva teljesített, ezek valamelyes viszonzásául a mondott

birtokokat, amennyire adományozásához tartoznak, minden tartozékukkal együtt királyi új adomány címén Benedeknek, általa fivérének: Péternek és örököseiknek adja, nem érintve idegen jogot. D. in Wysegrad, f. III. an. Mychaelis, a. d. 1362.

E.: DL 108 852. (Batthyány cs. lt. Heimiana 177.)⁴ Előlapja jobb felső sarkában: relacio Johannis de Macedonia. Hátlapján nagypecsét töredékei alatt ugyanez; újkori kéztől tárgy-megjelölés.

1362. szept. 29.

[I.] Lajos király oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLV. 373. számú regesztájában.

E.: DL 94 087.

Megj.: OL-adatbázis 1361. szept. 29-re listázza.

1362. szept. 30.

Bebek István országbíró oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVIII. 158. számú regesztájában.

Tá.: Uő., 1364. márc. 5. DL 5262.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1362. nov. 5.

Kont Miklós nádor oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVII. 304. számú regesztájában.

Tá.: Uő., 1363. júl. 10. DL 5227.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

[1362.] nov. 8. Avignon

[V.] Orbán pápa Johannes Brunelli pápai ügyhallgatónak: a kalocsai egyházmegyei Zalókamen-i plébánia ügyében (ami megüresedett Konrád halálával) Benedek [fia:] Domokos és Kuchack László veszprémi kanonok (pro canonico Vesprimiense se gerens) között per jött létre, mely során Domokos a pápai udvarban elhunyt, a Kuchack László javára hozott ítéletet viszont Benedek [fia:] László, boszniai egyházmegyei klerikus megfellebbezte. A pápa utasítja az ügyhallgatót, hogy a Domokosnak VI. Ince pápa által [1362.] márc. 10-én (VI. Id. Mart., pápaságának 10. évében) biztosított surrogatio-t jelen oklevéllel léptesse érvénybe Benedek [fia:] László részére. D. Avinione, VI. Id. Nov., pápasága 1. évében. [1362.]

R.: V. Orbán, LC 1568. szám. (ASV Reg. Aven. Vol. 152. fol. 24r. alapján.)

1362. nov. 26.

A zalai konvent oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVII. 525. számú regesztájában.

Tá.: Bebek István országbíró, 1363. okt. 25. DL 41 542. és DF 279 103.

1362. nov. 30.

A vasvári káptalan oklevele.

R.: Erdődy 487. szám.

⁴ Az oklevél fotója (a tanulmányban szereplő többi DL- és DF-jelzettel ellentétben) jelenleg nem az OL-adatbázisban, hanem a <https://adatbazisokonline.mnl.gov.hu/adatbazis/collectio-diplomatica-hungarica-batthyany> gyűjteményben tekinthető meg.

[1362.] dec. 23. Avignon

[V.] Orbán pápa utasítja a beneventoi, capuai és brindisi érseket: vizsgálják meg a VI. Ince pápa által a címzetteknek, továbbá (mivel eredményük nem volt) a nápolyi érseknek küldött, valamint az Orbán által kibocsátott okleveleket azon várak és birtokok (casalia) visszaadása kapcsán, amiket Geraldus de Belloaffario, cattaroi (Cathacensis [!]) egyházmegyei domicellus Calabria-ban Johanna nápolyi (Si) királynőtől és Lajos nápolyi (Si) királytól in feudum birtokolt, de amiktől ők az ottani (in partibus illis) háború idején Geraldus-t megfosztották, mivel [I.] Lajos királyhoz (V) csatlakozott, és amik visszaadását az ezen magyar, ill. nápolyi uralkodók között VI. Kelemen pápa által létrehozott megegyezésben foglaltak ellenére Geraldus nem tudta elérni. D. Avinione, X. Kal. Jan., pápasága 1. évében. [1362.]

R.: V. Orbán, LC 5771. szám. (ASV Reg. Aven. Vol. 154. fol. 678v. és Reg. Vat. Vol. 252. fol. 178v. alapján.)

[1362.] dec. 28. Avignon

[V.] Orbán pápa Johanna nápolyi (Si) királynőnek: adassa vissza Geraldus de Belloaffario cattaroi (Catharensis) domicellus-nak azokat a várakat és egyéb helyeket, amiktől megfosztották az [I.] Lajos királyhoz (V) történt csatlakozása miatt. D. Avinione, V. Kal. Jan., pápasága 1. évében. [1362.]

R.: V. Orbán, LSC 155. szám. (ASV Reg. Vat. Vol. 245. fol. 56v. alapján.)

1362.

[I.] Lajos király oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVII. 612. számú regesztájában.

Tá.: István zágrábi püspök, 1363. dec. 3. DL 239.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1362.

Sáros megye oklevele. Lásd Anjou-oklt. LIII. 720. számú regesztájában.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1369. dec. 30. DF 268 466.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1362.

Az esztergomi káptalan oklevele. Lásd Anjou-oklt. LI. 63. számú regesztájában.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1367. febr. 5. DL 91.

1362.

A jászói konvent oklevele. Lásd Anjou-oklt. LIII. 720. számú regesztájában.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1369. dec. 30. DF 268 466.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1362.

A szépesi káptalan oklevele. Lásd Anjou-oklt. LIII. 720. számú regesztájában.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1369. dec. 30. DF 268 466.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

XLVII.⁵**1363. jan. 22.**

A zalai konvent oklevele.

R.: Erdődy 488. szám.

1363. febr. 6. Avignon

Tamás, Magyaró-i (U) kalocsai érsek a commune servicium-a egy részéért 600 forintot, a 4 servicium consuetum-a egy részéért pedig 109 forintot, 2 solidus-t és 2 dénárt jelen oklevél kiadása napján kifizetett Miklós kalocsai kanonok által. A fennmaradó részt szept. 29-ig (ad fe. Michaelis) fizeti ki. Avinione, 6. Febr., 1363.

K.: CDP I. 423. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 34. fol. 145r. alapján.)

[1363.] febr. 7.

[V. Orbán pápa] az egri egyház üresedésben levő kanonokságát és prebendáját Fogag-i Pál [fia:] Miklós egri egyházmegyei klerikusnak biztosította, aki az esztergomi egyházmegyei pozsonyi Szt. Márton-egyház kanonokságát és prebendáját is bírja. VII. Id. Febr., pápasága 1. évében. [1363.]

⁵ Megjegyzések a kötethez: a 62. számú regeszta helyes dátuma nem febr. 9., hanem febr. 14. – A 64. számút (1363. febr. 10.) kiadta MDEA III. 423., de mint VI. Orbán pápa 1381. évi oklevelét. – A 86. számút (1363. febr. 24.) közölte CDP II. 1082. szám (ASV. Cam. Ap. Collect. Vol. 291. fol. 128v. alapján) és Vat. I/1. 476. (ASV Rationes Collect. Vol. 181. [a továbbiakban: Tizedjegyzék] fol. 65. alapján). Ezen utóbbi, 1373–1375 között keletkezett forrás szerint Demeter a prepositura-t nem tartotta 2 hónapig, mivel hamarosan (statim) a szerémi egyházba léptették elő [püspöknek], [emiatt] de Surdis János fizetett Arnaldus [de Caussina] pápai tizedszedőnek. – A 100. számú forrás (1363. márc. 3.) kiadása még: Vat. I/1. 471. (Tizedjegyzék fol. 60. alapján; napi dátum nélkül, eltérő névalakja: Johannes de Ungant). Eszerint Elek pap (presbiter) Arnaldus-nak fizetett 13 aranyforintot. – A 101. számú, ue. dátumú irat további kiadása: Vat. I/1. 493. (Tizedjegyzék fol. 79. alapján; eltérő névalakja: Modrussium). Eszerint György még a jegyzék idején is (adhuc) pereskedett az ügyben. – A 209. szám (1363. máj. 4.) helyes DF-jelzete: 278 118., kiadta: HO II. 109–113. – A 270. számú forrást (1363. jún. 25.) közölte Vat. I/1. 498. és Vesp. II. 233. (mindkettő Tizedjegyzék fol. 82. alapján, VI. Kal. Jul. téves dátummal). – A 342. számú oklevél (1363. aug. 3.) átiratai: I. Lajos király, 1364. máj. 13. ŠA Levoča. Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek 30. 7. (DF 265 358.) > Uő., 1365. dec. 6. Uo. 30. 7. A. (DF 265 359.) Azonban e jelzetek nem szerepelnek a regeszta apparátusában, mivel OL-adatbázis 1343-ra listázza őket; minderre ld. Anjou-oklt. XLVIII. 356. szám. – A 351. számú forrást (1363. aug. 12.) kiadta Thallóczy 1905, 61–62. (de tévesen a császári káptalan okleveleként). – A 361. szám (1363. aug. 16.) helyes jelzete: DF 257 937. – A 385. számú iratot (1363. aug. 31.) kiadta Vat. I/1. 476. (Tizedjegyzék fol. 65. alapján.) – A 388. számút (1363. szept. 4.) közölte CDP II. 1085. szám (ASV Cam. Ap. Collect. Vol. 291. fol. 163v. alapján) és Vat. I/1. 476. (Tizedjegyzék fol. 65. alapján, eltérő névalakjai: Lombus, Basararch [! recte: Kisanarch]; eszerint János egri egyházmegyei pap [presbiter] volt, aki fizetett Arnaldus-nak 30 forintot). – A 437. számú forrást (1363. szept. 17.) kiadta Thallóczy 1905, 62., de szept. 19-i dátummal. – A 616. számhoz (1363. dec. 5.): a forrásról Áldásy 1895, 73. 1354-es évvel, VI. Ince pápa okleveleként közölt kivonatot (ASV Reg. Aven. Vol. 244. nr. 298. alapján), azonban ez V. Orbán pápa 1363. évi oklevele, ld. HHK 98–99. és Anjou-oklt. XXXVIII. 503. és 504. számok között. – Bártfai 1938, 78. és Bakács 1982, 794. szám is 1363. febr. 22-i dátummal közölte DF 209 064 alapján a sági konvent oklevelét, azonban ez 1383. febr. 22-i. – F. IX/3. 352–353. kiadta 1363. máj. 5-i dátummal I. Lajos király Aradon keltezett oklevelét, azonban ez valójában 1365. máj. 16-i forrás, ld. Anjou-oklt. XLIX. 261. szám.

K.: Vat. I/1. 471. (Tizedjegyzék fol. 60. alapján.) Eszerint a jegyzék idején (nunc) Theodoric bírta e kanonokságot.

1363. febr. 13. [Sá]ros

Mihály mester, Konth Miklós nádor vicecomes-e és a Sarus-i szolgabírók előtt megjelent egyrésről Sebenye-i Bertalan fia: Danch, másrésről Komlos-i Jakab fia: György, és Danch elmondta, hogy bár számára korábban Komlos-i Albert fia: Miklós Kukemezey, Kalnas és Endreuagas ~ Endreuagasa birtokokon levő részei zálogosításra kerültek fentiek oklevelével, de mivel ezekért a Prusfalua birtokon levő saját részét, ti. 6 teljes telket (curia) minden tartozékkal a kiváltás idejéig 100 forintért neki elzálogosította, ezért ő megengedte Györgynek, hogy a mondott három birtokon levő részeket magához vegye. [D. in Sa]rus, f. II. p. oct. Purif. Marie, a. d. 1363.

Á.: Rozgonyi Simon országbíró, 1413. nov. 20. DL 75 273. (Bánó cs. lt. 15.) Hiányos.

Megj.: OL-adatbázis 1365. febr. 13-ra listázza.

[1363. febr. 18.]

Mihály, Magyaro-i (U) egri püspök (a képviselője: Miklós váci prépost által) megígért a commune servicium-áért 800 forintot, és 5 servicium consuetum-ot, amik felét dec. 25-én (Nat. d.), a másik felét [1364.] nov. 1-jén (in fe. OO. SS.) fizeti ki.

K.: CDP I. 63. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 35. fol. 43r. és Vol. 36. fol. 47r. alapján, ezen dátummal.)

[1363.] febr.

[V.] Orbán pápa [de Surdis] János [egri prépostot] a Mihály egri püspökké való kinevezésével megüresedett váci egyház püspökének nevezi ki. Erről értesíti a váci káptalant, Vác város és az egyházmegye népét és klérusát, [I. Lajos] királyt (V) és az esztergomi érseket is.

R.: V. Orbán, LC 8025. szám. (ASV Reg. Aven. Vol. 155. fol. 136r. alapján, ezen dátummal.)

1363. márc. 1.

A leleszi konvent átírja [I.] Lajos király 1342. aug. 24-i oklevelét a Lamperthzaza-i királyi hospesek és jobbágyságok kiváltságairól.

Á.: Zsigmond király, 1419. jún. 24. > Mária királyné, 1524. márc. 20. > I. Ferdinánd király, 1548. jún. 8. > Miksa király, 1568. máj. 28. > Rudolf király, 1588. jan. 8. Magyar Kancelláriai Levéltár. Libri regii. Vol. III. 512–515.

R.: ZsO VII. 696. számú kivonatában, ezen dátummal.

Megj.: Az 1342. évi (hamis) oklevelet más forráshelyek alapján ld. Anjou-oklt. XXVI. 452. szám.

[1363. márc. 23.]

János váci püspök megígért a commune servicium-áért 500 forintot, és 5 servicium consuetum-ot, amik felét [1364.] febr. 2-án (in fe. Purif. Marie), a másik felét dec. 25-én (in fe. Nat. [d.]) fizeti ki.

K.: CDP I. 64. szám. (ASV Cam. Ap. Oblig. et Sol. Vol. 35. fol. 44v. és Vol. 36. fol. 50v. alapján, ezen dátummal.)

[1363.] ápr. 17. Avignon

[V.] Orbán pápa Egyed sabinai (Sabinensis) püspöknek, pápai legátusnak írt levele szerint az Estei örgrófok, a római egyház ferrarai vikáriusai – miután három éve a milánói Bernabos de Vicecomitibus a nagy szükségben levő római egyházat és az ahhoz tartozó Bologna (Bononensis) várost és annak kerületét (districtus) elkezdte támadásokkal zaklatni, a város (ami mellett Bernabos sereget tartott fenn) megsegítésére érkező több mint 6000 magyar (Ungari) zsoldjáért, mivel azok a bolognai területen mindent feldúlva nem akartak távozni, csak ha a megígért zsoldot megkapják (azt pedig a pápai kamara nem tudta kifizetni) – 42000 forint kölcsönt vettek fel magánszemélyektől. D. Avinione, XV. Kal. Maii, pápasága 1. évében. [1363.]

K.: V. Orbán, LC 5414. szám. (ASV Reg. Aven. Vol. 154. fol. 519r. és Reg. Vat. Vol. 252. fol. 57v. alapján.)

1363. ápr. 21. Nagyszombat

[I.] Lajos király (H) [az ország bírónak és jogszolgáltatónak]: általánosan elrendelte hadakozó országlakosai összes perének elhalasztását a jelenlegi királyi had miatt, amit hamarosan (in brevi) indít az ő és országa bizonyos ellenségeivel szemben. [Ezért utasítja a címzeteket, hogy] Heem fia Pál fia: Benedek mester pozsonyi comes és fivére: Péter összes perét [is] halasszák el D. Tyrnavie, f. VI. p. quind. Pasce d., a. eiusdem 1363.

K.: Thallóczy 1898, 357. (Batthyány cs. körmendi lt. Misc. Heimiana 184. szám alapján, kivonatolva, ápr. 13-i dátummal. Eszerint gyűrűspecses papíroklevél volt.)

[1363.] ápr. 25. Avignon

[V. Orbán pápa] [I.] Lajos királynak (V): a János váci electus, jelen oklevél bemutatója által előadott kérését elutasítja. D. Avinione, VII. Kal. Maii, pápasága 1. évében. [1363.]

R.: Áldásy 1895, 61. (ASV Reg. Aven. Vol. 244. nr. 399. alapján); 1353-as évvel, VI. Ince pápa okleveleként.

Megj.: A javított kiadóra és évre ld. HHK 96–97. és Anjou-oklt. XXXVII. 262. és 263. számok között.

1363. máj. 23.⁶

A győri káptalan jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy Bubeek István comes országbíró (a felperes pozsonyi káptalan és az alperes Banwelke-i nemesek részére kiadott) döntéshozó oklevelének megfelelően Wzor-i Domokos fia: Benedek mester királyi emberrel kanonoktársukat: Demeter mester Rabakuz-i főesperest (a pozsonyi káptalan részére), ill. Legh-i Domokos fia: György királyi emberrel Pál al-éneklőkanonokot, a Szt. Mihály arkangyaloltár rector-át (az alperesek részére) küldték ki tanúságul, akik máj. 1-jén (oct. Georgii) és egyéb alkalmas napokon Banwelke birtokot a szomszédok és a felek jelenlétében bejárták: 3 régi határjel, ahol Pál mester pozsonyi kanonok (a maga és a káptalan nevében mint képviselő) azt mondta, hogy az egyik határjel a káptalan Welk nevű birtokát, a másik a királyi

⁶ Az oklevél bár szerepel a kötetben máj. 3. utáni dátummal (208. szám), de erősen hiányos példány (DF 273 813.) alapján, ezért másodpéldányáról – SNA Pozsonyi kápt. hh. lt. R. 3. 119. (DF 228 391.) – szükséges újraközölni. Azonban ennek fekete-fehér fényképe az OL-adatbázisban téves helyen, a DF 228 392. jelzet alatt található. (A forrás színes fotóját Csiba Balázs tette számomra elérhetővé, amit ezúton is köszönök neki.)

népek Feel nevű falvát, a harmadik Madarazzeg-i Ferenc fia: Mihályt különíti el, mire a Banwelke-i nemesek azt állították, hogy az egyik határjel (ami mellett a korábbi bejárásakor újat emeltek) az ő Welk nevű mondott birtokukat, a másik Ferenc fia: Mihály birtokát, a harmadik a Feel-i népeket választja el, és itt Mihály a Banwelke-i nemeseket és a Feel-i királyi népeket nevezte szomszédainak és nem a pozsonyi káptalan, mire Pál kanonok tiltakozva azt mondta, hogy Mihály mindig is a pozsonyi káptalan ellensége és ellenfele (*inimicus et adversarius*) volt, ezért az állításának nem kell hinni; nyugat felé újonnan emelt (és nem egy régi mellé helyezett) határjel, ahol a Banwelke-i nemesek azt mondták, hogy ezen új határjelet az ő két határjelük között emelték folyamatos (*cursualis*) határjelnek, a káptalan képviselője szerint viszont nem egy régi határjel mellé emelték; új határjel, ahol az alperesek valamelyest megemelt, de a határjelek kerekességét nélkülöző földeket (*quasdam terras aliquantulum erectas non habentes circulos ad modum metarum*) határjeleknek nevezték, amik közül az egyik (ami mellé új határjelet emeltek) az ő birtokukat, a másik a káptalan, a harmadik Feel birtokot különíti el, és mikor a Feel-i királyi népek, a pozsonyi káptalan ott összegyűlt határtársai bizonyosságot akartak tenni, Pál mester és kanonoktársai tiltakoztak, miszerint a Banwelke-i nemesek megfenyegették a Feel-i embereket, akik az igazságot ki akarták nyilvánítani, és mikor azoktól megkérdezték, vajon a pozsonyi káptalan tagjai (*domini*) is megfenyegették-e őket, azt mondták, hogy egyáltalán nem, sőt tisztelik őket mint kanonokokat (*in nullo, ymo eos honorarent ut dominos*), és nem akarnak félelemből semmit megvallani, csak ha előbb tájékozódna az uruktól (*nisi primo informarentur a domino ipsorum*); észak felé vetések; a Duna (*Danobius*) köznyelven (*in vulgari*) Homorow nevű brachium-a; átkelve a Homorow folyón nagy távolság a vulgáris Megye nevű határ (*limes*) mellett egy új határjelig, ahol a Banwelke-i nemesek szerint egy régi határjelük van, de ott evidens határjel nem látszott, mivel nem volt határjelre jellemző körvonala (*circumferenciam ad modum mete circularem*), csak határjelszerűnek tűnt (*aliquantulum metalis similitudo apparuisse*), és ott Pál képviselő azt mondta, hogy e határjel mellett sosem volt semmilyen régi határjel, hanem a Banwelke-i nemesek folyamatosan, titokban új földet hordtak a régi földre, és ez abból is kitűnik, hogy hasonló füvek nőttek ugyanott, amit ők határjelnek neveztek, mint az újonnan emelt határjelen (*et ex eo etiam appareret quod similes herbe et gramina ibidem, quam ipsi metam esse affirmassent, sicuti in nova meta erecta crevissent*), az ezen nemesek által határjelnek nevezett föld pedig nem nagyon tűnt annak, mivel hiányzott a kerekessége, hanem csak némi határjelszerű hasonlóság látszódott (*eadem tamen terra, per eosdem nobiles pro meta dicta, non multum meta patuisset, quia metalis circulari figura caruisset, nisi aliqua similitudo metalis apparuisse*); megye nevű határ (*terminus limitalis*) egy nyíllövésnyi távolságig; új határjel, ahol az alperes nemesek azt mondták, hogy ott régi határjelük van, de semmiféle régi, evidens határjelet nem láttak ott, csak némi megemelt földet, amit Pál képviselő állítása szerint titokban e nemesek hordtak és emeltek oda; onnan egyéb odagyűltekkkel együtt a mondott határ (*limes*) mellett egy újonnan emelt, de inkább réginek tűnő (*aliquo modo ipsam antiquam metam magis apparentem*) határjelhez mentek, ahol a káptalan képviselője azt mondta, hogy e régi határjelet szintén ezen nemesek emelték csalárdul; a Duna partja, ahol a Banwelke-i nemesek azt mondták, hogy a Duna révénél (*portus*) is volt egy régi határjelük, de a Duna gyakori (*frequens*) áradása azt elmosta, és azt állították, hogy az addig bejárt föld az ő Banwelke nevű birtokukhoz tartozik; kelet felé a Duna folyón levő bizonyos malmok körül Pál képviselő a kanonoktársaival egy erdő mellett a kivágott fák bozótosáról és egy valamelyest megemelt határjelről azt mondta, hogy az

ő Welk birtokuk határjele, de a Banwelke-i nemesek ennek ellentmondtak; erdő mellett egy úton haladva Pál mester azt mondta, hogy ezen út az ő birtokuk határa (limes ... scilicet megye); a Homorow folyón átkelve Pál mester egy árokról (fossura) azt állította, hogy az a káptalan Welk nevű birtokának határa, de ennek az alperes nemesek ellentmondtak, miszerint ezen árok az ő birtokuk közepén van; egy Banwelke-i nemes telke (curia) előtt Pál mester azt mondta, hogy egy kerítés közelében az ő Welk birtokuk határjele volt, de ott és egyéb helyeken a vizek igen gyakori (creberrima) áradásai a határjeleket elmosták, ezért több helyen nem tudtak határjeleket mutatni; másik árok, amiről Pál azt mondta, hogy az ő birtokuk határa; vetések. Másnap, máj. 3-án (in fe. Inv. S. Crucis) a Banwelke-i nemesek ismét a mondott, 3. helyen levő új határjelhez vezették őket (ahol korábban a Feel-i népek félelmükben semmit nem akartak megvallani), és a Feel-i emberek közül négyen e nemesekkel tartva elmondták, és megerősítették a maguk és a többiek nevében, hogy ezen új határjel körül 3 régi határjel volt (amik azonban nem teljesen látszódtak): az egyik a pozsonyi káptalané, a másik a Feel-i királyi népeké, a harmadik a Banwelke-i nemeseké volt, de ott Pál mester azt közölte, hogy a Feel-i népek az ő egyházuk ellenségei, emiatt nem akarják őket megkérdezni, mivel bár korábban a káptalan érdekében akartak vallani, végül azonban félelemből és kedvezésből (timore concussi favoreque allecti et corrupti) ettől elálltak, egyéb módon pedig, mint ahogy már szerepelt, e vitás föld határait nem tudták megállapítani. A határok megtekintése után a szomszédoktól, megyebeliektől és más emberektől a hitükre és a Szent Korona iránti hűségükre megkérdezték, hogy vajon e vitás földrész Banwelke birtok határain belül fekszik, ahhoz tartozik, és sosem volt a pozsonyi káptalan Welk nevű birtokán belül, avagy a káptalan birtoka határain belül fekszik, Welk birtokhoz és így a káptalanhoz tartozik, sosem volt Banwelke birtokon belül és ahhoz sosem tartozott. Azon nemesektől, akik a Banwelke-i nemesek érdekében gyűltek ott össze, nyíltan és titokban megtudták, hogy e vitás föld mindig is e nemesek birtokához tartozott, azok mindig is annak tulajdonában voltak, a pozsonyi káptalan viszont sosem; a káptalan érdekében összegyűlt nemesek és mások viszont azt mondták, hogy [I.] Károly király (H), az uralkodó néhai apja ideje óta a mai napig a pozsonyi káptalan a Banwelke-i nemesekkel e vitás földrész ügyében folyamatosan perben van, és azt állították, hogy e földrész a káptalan Welk nevű birtokához tartozik. Amikor Banwelke birtokot a régi, valós határai mentén bejárva, minőségét, mennyiségét, hasznát, termékenységi és bevételét megtekintve királyi mértékkel meg akarták mérni, a felek a valós mérőeszköz (iusta et recta mensura) elfogadásában nem tudtak megállapodni, és Pál mester a többi kanonokkal együtt azt mondta, hogy e vitás föld megmérésére és az országbíró mondott döntéshozó levelében szereplő egyebek végrehajtására a királyi kúriából kiküldött embert akar, akinél igaz mérőeszköz (vera mensura) van. Mivel tehát a felek nem értettek egyet, [az ügyet] a királyi kúriába küldték át máj. 28-ra (oct. Penth.), bírság nélkül. D. f. III. p. Penth., a. d. 1363.

Helyenként kissé hiányos papír. Hátlapján azonos kéztől tárgymegjelölés, valamint záropcsát töredékes nyoma. Kortárs kéztől: in oct. fe. Nat. B. virg. et ad oct. Martini capitulo Jauriensi, pro nobilibus Johannes filius Bitrih [?] cum Jauriensi, pro capitulo Stephanus canonicus, item homo regius pro capitulo Johannes filius Abrahe de Chek[lez] [vel] Egidius filius Ladislai de Kapolna aut D[ominicus] filius Benedicti de Vzúr sive Ladislaus de Gutur seu Michael Magnus an Michael de Gumba, item pro parte nobilium Georgius filius Dominici de Kysleged vel Nicolaus filius Vermes de Budafolua aut Michael filius Andree de

Ilka sive Ladislaus filius Danka de Sur an Johannes filius Thome de Velk sin Petrus filius Johannis de Samuth seu Emericus filius Johannis de Ilka.

[1363.] jún. 1. Avignon

[V. Orbán pápa] köszönetet mond Kont Miklós nádornak (U), hogy (miként a pápa megtudta követétől: Péter firenzei püspöktől) a püspököt szívélyesen fogadta és segítette. D. Avinione, Kal. Jun., pápaságának 1. évében. [1363.] Ugyanígy Demeter egri püspöknek.

R.: Áldásy 1895, 62. (ASV Reg. Aven. Vol. 244. nr. 129. alapján); 1353-as évvel, VI. Ince pápa okleveleként.

Megj.: A javított kiadóra és évre ld. HHK 98–99.

[1363.] jún. 1. Avignon

[V. Orbán pápa] köszönetet mond Miklós esztergomi érseknek, [I.] Lajos király (U) kancellárjának, hogy követét, Péter firenzei püspököt támogatta. D. Avinione, Kal. Jun., pápaságának 1. évében. [1363.] Ugyanígy István nyitrai püspöknek.

R.: Áldásy 1895, 62. (ASV Reg. Aven. Vol. 244. nr. 131. alapján); 1353-as évvel, VI. Ince pápa okleveleként.

Megj.: A javított kiadóra és évre ld. HHK 98–99.

[1363.] jún. 3. Avignon

[V.] Orbán pápa oklevele: Péter [fia:] Péter pap (presbiter) egykor (olim) önként lemondott pécsi egyházbeli kanonokságáról és prebendájáról az ottani püspök kezeibe, aki Péternek adta a pécsi egyházmegyei Posega-i Szt. Péter-társaskáptalan (ecclesia collegiata) kanonokságát, prebendáját és olvasókanonokságát (amik megüresedtek Henricus Westfalus ottani olvasókanonok és prebendás kanonok halálával). Péter beszedte ezek bevételeit, mert nem tudott arról, hogy őt a pápai ügyhallgató kiközösítette Miklós [fia:] János, kalocsai egyházmegyei szerémi [?] (Verennensis [!]) főesperes kérésére, de amint tudomást szerzett erről, rögvest a pápai kúriába ment, hogy az ítélet alól felmentést szerezzen. Kérte a pápát, hogy mentse fel az alkalmatlanság (irregularitas) alól (mivel nem tudván arról, hogy ki van kiközösítve, az egyházi szertartásokban sokszor részt vett) és helyezze vissza korábbi állapotába (habilitaret), hogy a mondott kanonokságot és prebendát minden joggal és tartozékkal megtarthassa, a beszedett jövedelmeiket pedig a pápa speciális kegyből adja neki vissza (avagy, ha kell, adja neki újra, akkor is, ha mindezek az apostoli székek vannak rezerválva). A pápa Péter kérését jóváhagyja, az olvasókanonokság tekintetében is, jún. 13-tól (Id. Jun.). D. Avinione, III. Non. Jun., pápasága 1. évében. [1363.]

K.: CDP II. 1083. szám. (ASV Cam. Ap. Collect. Vol. 6. fol. 76r. alapján.)

[1363.] jún. 9.

[V. Orbán] pápa a győri egyházmegyei vasvári (de Castroferreo) Márton [fia:] Mihálynak, Magyaró. (U) királya kincstartója klerikusának adta a pápai kúriában elhunyt Lombus-i [!] János halálával megüresedett egri egyházbeli kanonokságot és prebendát. V. Id. Jun., pápasága 1. évében. [1363.]

K.: Vat. I/1. 476. (Tizedjegyzék fol. 65. alapján.) Eszerint Mihály ezeket nem vette birtokba.

[13]63. jún. 25.

[13]63. die 25. Jun. [Péter fia: Péter pozsegai kanonok] kötelezte magát, hogy a mondott [Posega-i] kanonokság és prebenda bevételei felét befizeti a szept. 29-től (fe. Michaelis) számított 1 éven belül [a pápai kamarának].

K.: CDP II. 1084. szám. (ASV Cam. Ap. Collect. Vol. 6. fol. 76r. alapján.)

1363. jún. 27. A boszniai Sokol vár mellett a királyi seregben

[I.] Lajos király 1363. jún. 27-i (in exercitu suo prope castrum Zakel terre Boznensis, in fe. Ladislai, a. d. 1363.) nyílt oklevelében megfontolva Kathl-i János fia: Vörös (Rufus) Péter mester lovag hű érdemeit, a részben Győr, részben Veszprém megyében fekvő Bodonteleke nevű és a Veszprém megyei Kathl nevű birtokrészt (amik örökös nélkül elhunyt embereké – az előbbi Bodow-é, az utóbbi.... fia Jakab fia: Jánosé – voltak, a király kezeihez háramlottak és adományozásához tartoznak) minden haszonvétellel régi határaik alatt Péter mesternek és örököseinek adta királyi új adomány címén, idegen jog sérelme nélkül.

Tá.: Opuliai László nádor, 1370. febr. 5. Győri Egyházmegyei Lt. Győri kápt. hh. lt. 183. 282. (DF 274 040.) Hiányos.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1363. júl. 13.

[I.] Lajos király 1363. júl. 13-i (a. d. 1363., in fe. Margarethe), titkospecsétes nyílt oklevelében a Zathmar megyei Eghazassenye birtok negyedét, ami Tyba fia: Mihálytól a király és Szent Koronája elleni vakmerő hűtlensége miatt háramlott az uralkodó kezeihez az ország régtől fogva kipróbált szokása szerint, minden tartozékkal régi határai alatt Elleus fia: Lászlónak adta örökre hű szolgálataiért.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1371. jún. 9. AL Kolozsvár. Gyulay-Kuun cs. lt. Oklevelek 11. (DF 252 599.)

K.: Doc. Rom. Hist. C. XIV. 46. (Tá.-ban, 1343-as évvel.)

Megj.: OL-adatbázis 1353. júl. 13-ra listázza.

1363. júl. 16.

A szepesi káptalan oklevele.

Tá.: Opuliai László nádor, 1368. aug. 17. DL 26 740. Lásd Anjou-oklt. LII. 648. számú regesztájában.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1363. júl. 16.

A szepesi káptalan oklevele.

Tá.: Opuliai László nádor, 1368. aug. 17. DL 26 740. Lásd Anjou-oklt. LII. 648. számú regesztájában.

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

[1363.] szept. 6.

[V. Orbán pápa] a kalocsai egyház kanonokságát, prebendáját és prepositura-ját, amik megüresednek de Surdis János váci electus felszentelésével, András [fia:] Bossonus (dict.) Tamás veszprémi egyházmegyei klerikusnak [adta]. VIII. Id. Sept., pápasága 1. évében. [1363.]

K.: Vat. I/1. 511. és Vespr. II. 233. (Tizedjegyzék fol. 91. alapján.); CDP II. 1086. szám. (ASV Cam. Ap. Collect. Vol. 291. fol. 164r. alapján; a prepositura-t ez nem említi.)

[1363.] szept. 6.

[V. Orbán pápa] Simon [fia:] Tamásnak a váci egyház kanonokságát és prebendáját, Simon [fia:] Simonnak az erdélyi egyház kanonokságát és prebendáját [adta]. VIII. Id. Sept., pápasága 1. évében. [1363.]

K.: Vat. I/1. 484. (Tizedjegyzék fol. 72. alapján.) Eszerint a mondott egyházakban efféle kegyről nincs tudomás (non constat).

Megj.: Vö. a 384. számmal.

1363. szept. 17. Visegrád

Bubeek István comes, I. Lajos király (H) országbírója azon pert, amit színe előtt perhalasztó oklevelének megfelelően Ders fia: Miklós mester, a fiai: Ders és György, valamint Péter fia: Mihály (akik nevében Mihály fia: János jelent meg a Symig-i konvent ügyvédvalló levelével) viseltek határjelek emelésének tilalmazása ügyében a győri káptalan ellenében (akik érdekében István mester kanonok, dékán állt elő a káptalan ügyvédvalló levelével) a bosnyákok elleni királyi had aug. 27-re kihirdetett oszlásának 15. napján (quind. residence exercitus regalis contra Boznenses moti et ad oct. regis Stephani proclamate) [szept. 10.], a felek [képviselői] akaratából [1364.] máj. 1-jére (oct. Georgii) halasztja. D. in Wyssegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1363.

E.: DL 69 982. (Sibrik cs. lt. 29.) Foltos papír. Hátlapján azonos kéztől tárgymegjelölés, valamint zárópecsét körvonala. Kortárs kéztől: pro actore Mychael filius Jacobi cum Symigiensis, pro in Michael... cum eorundem ad Mychaelem...

R.: Szerdahelyi 161. szám.

Megj.: OL-adatbázis 1362. szept. 17-re listázza.

1363. szept. 18.

A pozsonyi káptalan oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLIX. 257. számú regesztájában.

Á.: Kont Miklós nádor, 1365. máj. 12. DL 5372.

Megj.: OL-adatbázis 1361. szept. 20-ra listázza.

1363. okt. 6.

A jászói konvent oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVIII. 356. számú regesztájában.

Á.: I. Lajos király, 1364. máj. 13. DF 265 358. > Uő., 1365. dec. 6. DF 265 359.

Megj.: OL-adatbázis 1343. okt. 6-ra listázza.

1363. okt. 11.

I. Lajos király oklevele.

R.: Erdődy 490. szám.

1363. okt. 24.

A váradi káptalan oklevele.

R.: Erdődy 491. szám.

[1363.] okt. 29. Avignon

[V.] Orbán pápa levele a törökök elleni hadjárat kapcsán az esztergomi, zárai, spalatoí és raguzai érseknek, valamint suffraganeus-aiknak. D. Avinione, IV. Kal. Nov., pápasága 1. évében. [1363.]

Reg.: ASV Reg. Aven. Vol. 163. fol. 621v. (DF 289 727.)

Megj.: OL-adatbázis 1362. okt. 29-re listázza.

[1363.] okt. 29. Avignon

[V.] Orbán pápa levele a törökök elleni hadjárat kapcsán a kalocsai érseknek és suffraganeus-ainak. D. Avinione, IV. Kal. Nov., pápasága 1. évében. [1363.]

Reg.: ASV Reg. Aven. Vol. 163. fol. 622v. (DF 289 727.)

Megj.: OL-adatbázis 1362. okt. 29-re listázza.

1363. nov. 12.

I. Lajos király oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVIII. 356. számú regesztájában.

Á.: Jászói konvent, 1363. nov. 29. > I. Lajos király, 1364. máj. 13. DF 265 358. > Uő., 1365. dec. 6. DF 265 359.

Megj.: OL-adatbázis 1343. nov. 12-re listázza.

[1363.] nov. 13. Avignon

[V.] Orbán pápa Paderbors-i György [fia:] Pál pécsi egyházmegyei klerikusnak a pécsi püspök adományozásához tartozó javadalmat rezervál, aminek éves bevétele nem haladja meg a 25 márka ezüstöt, ha lélekgondozással jár, ill. a 18 márkát, ha anélküli. D. Avinione, Id. Nov., pápasága 2. évében. [1363.] A bevezetéssel a Gotho-i monostor apátját és a pécsi egyházmegyei Posega-i Szt. Péter-egyház prépostját bízta meg.

R.: V. Orbán, LC 9794. szám. (ASV Reg. Vat. Vol. 251. fol. 5v. alapján.)

1363. nov. 19.

A győri káptalan előtt kanonoktársuk: Gyuke, a győri (Jaurinum) Szt. Adalbert vértanú-egyház prépostja megvallotta a maga és egyháza kanonokai nevében (akik terhet magára vállalta az alábbi ügyben), hogy egy szőlőt – amit Öklelő (Pugil) György fivére: Márk a Szt. Adalbert-egyház munkálatára (opus) hagyott (legata) a lelki üdvéért, és ami Nyul falu területén a wlgariter Feelkerth nevű helyen van Bertalan és Jakab, szentadalbertfalvi (de villa S. Adalberti) hospesek, Öklelő (Pugil) György fia: Péter és Byther (dict.) István szőlői között – minden tartozékkal, főleg a prëshellyel Vynch fia: Farad-i (dict.) Péternek, Győrben a Héderváriak földjén (in terra Hedricianorum) lakó hospesnek és örököseinek eladott szavatosság vállalásával és kanonoktársai beleegyezésével 6 márka dénárért (minden márkát 10 pensa-val számolva), mondott egyháza építésére (pro fabrica). D. in fe. Elizabeth, a. d. 1363.

Á.: Győri káptalan, 1367. máj. 19. BFL Pannonhalmi apátság hh. lt. 29. A. 281. (DF 274 116.)

Megj.: OL-adatbázis nem listázza.

1363. nov. 29.

A jászói konvent oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVIII. 356. számú regesztájában.

Á.: I. Lajos király, 1364. máj. 13. DF 265 358. > Uő., 1365. dec. 6. DF 265 359.

Megj.: OL-adatbázis 1343. nov. 29-re listázza.

1363. dec. 23.

Az erdélyi káptalan oklevele. Lásd Anjou-oklt. XLVIII. 41. számú regesztájában.

Tá.: Péter erdélyi alvajda, 1364. jan. 20. DL 28 741.

Megj.: OL-adatbázis 1364. dec. 21-re listázza.

1363.

[I.] Lajos király a [Máramaros megyei remetei] monostornak adott egy malmot Theckew birtokon a Theckew folyón, és elrendelte, hogy senki sem építhet másik malmot lentebb v. fentebb a testvérek joga sérelmére.

K.: Doc. Art. Paulin. II. 312.

1363.

[I.] Lajos király megerősítette a [Baranya megyei szentlászlói] monostornak [Owar-i István fia: Konrád mester] 1295. évi adományát, két függőpecséttel ellátott oklevelében.

K.: Doc. Art. Paulin. II. 404.

Megj.: A két függőpecsét arra utal, hogy az oklevelet ellátták valamikor 1364–1369 között az uralkodó újabb nagypecsétjével és záradékával is, mely gyakorlatra az első nagypecsét 1363. évi, boszniai hadjárat során történt ellopása miatt került sor.

1363.

A csázmái káptalan 1363. évi oklevele szerint 1345-ben Ethy (dict.) János leánya: Klára, Sebestyén felesége a Grezencha comitatus-beli Stwpna nevű teljes birtokrészét a [Garyg-i pálos] monostornak adta.

K.: Doc. Art. Paulin. III. 317.

1363. [?]

[V. Orbán pápa] oklevele szerint az ordinarius [érsek] az esztergomi egyházmegyei pozsonyi Szt. Márton-egyház kanonokságát és prebendáját, amik megüresedtek Arnold [fia:] Miklós halálával, pápai hatáskörrel Petrus de Romago-nak adta. A pápa ezt megerősíti, ill. ezeket újra Petrus-nak adja.

K.: Vat. I/1. 471. (Tizedjegyzék fol. 60. alapján.) Orbán pápaságának 1. évbeli (1362. nov. 6. – 1363. nov. 5.) okleveleként közli, de napi dátum nélkül, emiatt a forrás 1362 végi is lehet. A jegyzék megemlíti, hogy a káptalan szerint Miklós sosem volt egyházuk prebendás kanonoka, ezért Petrus a mondottakat nem birtokolta.

OL-adatbázis szerinti dátum, kiadó, jelzet ⁷	Korrigálás, megjegyzés
1342. jún. 11. vasvári káptalan DF 253 122.	1362. jún. 11., ld. 275. szám
1362. jan. 20. Bebek István országbíró DL 51 949.	Bebek György királynéi tárnokmester
1362. febr. 12. váci káptalan DL 95 830.	1462. febr. 12.
1362. febr. 21. váci káptalan DL 72 322.	1357. máj. 22.
1360. febr. 19. körül. garamszentbenedeki konvent DF 208 816.	1362. febr. 28., ld. 80. szám
1362. febr. 25. Gömör megye DL 75 843.	valószínűbben 1366. szept. 21. Torna megye
1362. ápr. 1. I. Lajos király DL 34 008.	1360. márc. 21., ld. Anjou-oklt. XLIV. 212. szám
1362. ápr. 19. I. Lajos király DL 5120. és DF 266 702. (téves évű újkori Má.-ok)	1352. ápr. 19., ld. 158. és 159. számok között
1362. ápr. 25. ? káptalan DF 266 702. (téves évű újkori Má.)	1352. ápr. 23. vasvári káptalan, ld. 158. és 159. számok között
1362. ápr. 25. szepesi káptalan DF 272 473. és 272 491.	Szepes megye
1362. máj. 2. ismeretlen káptalan DL 5120. (téves évű újkori Má.)	1352. ápr. 23. vasvári káptalan, ld. 158. és 159. számok között
1362. máj. 8. I. Lajos király DF 290 350.	1361. máj. 8., ld. Anjou-oklt. XLV. 323. szám
1362. jún. 12. Roland nádor DL 48 587.	1252 (?), ld. 276. és 277. számok között; Szócs 2012, 112. szám
1362. jún. 15. fehérvári káptalan DL 5026.	1372. jún. 15.
1362. jún. 20. I. Lajos király DF 247 417.	1366. jún. 20., ld. 290. és 291. számok között
1362. júl. 7. László császári prépost DL 75 374.	Vilmos pécsi püspök

⁷ A táblázatban csak az év, avagy a kiadó esetén javított jelzetek szerepelnek.

1362. júl. 21. Vilmos pécsi püspök DL 75 374.	a jelzetben nincs ilyen oklevél
1362. aug. 24. Hont megye DL 87 378.	1342. aug. 21.
1362. szept. 14. Krassó megye DL 51 971.	Szatmár megye
1362. szept. 17. Bebek István ország- bíró DL 69 982.	1363. szept. 17.
1362. szept. 30. esztergomi káptalan DL 91 582.	valószínűbben 1366. szept. 30.
1372. okt. 16. szepesi káptalan DL 60 345.	1362. okt. 16., ld. 487. szám
1362. okt. 18. váradi konvent DF 261 969.	[pécs]váradi konvent
1362. okt. 21. Vilmos kápolnaispán DL 30 300.	1361. okt. 21.
1362. nov. 9. Leusták szlavón bán DL 106 924.	1361. nov. 10.
1362. Miklós nádor DL 75 374. (2 db)	csak 1 ilyen oklevél van a jelzetben
1362. László csázmái prépost DL 75 374.	a jelzetben nincs ilyen oklevél
1362. erdélyi káptalan DL 30 673.	1336–1341 közötti, ld. EO II. 905. szám
1362. erdélyi káptalan DL 30 673.	1346. jan. 13., ld. EO III. 318. szám
1362. V. Orbán pápa DF 289 757.	1364. nov. 3., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 888. szám
1362. V. Orbán pápa DF 289 758.	1364. aug. 27., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 653. szám
1362. V. Orbán pápa DF 289 759.	1364. jún. 19., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 489. szám
1363. jan. 20. Bebek István országbíró DL 77 309.	1364. jan. 20., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 39. szám
1363. febr. 10. I. Lajos király DL 68 241.	1373. febr. 11.
1363. febr. 18. I. Lajos király DL 99 585.	1353. febr. 9., ld. Anjou-oklt. XXXVII. 83. szám
1363. febr. 22. sági konvent DF 209 064.	1383. febr. 22.
1363. márc. 8. Kont Miklós nádor DF 264 209.	jászói konvent, 1363. márc. 8. után, ld. Anjou-oklt. LIII. 228. számban
1363. márc. 28. V. Orbán pápa DL 5203.	1364. márc. 28., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 194. szám
1363. márc. 29. I. Lajos király DL 87 382.	1362. márc. 29., ld. 120. szám

1363. ápr. 9. I. Lajos király DL 50 355.	a jelzet alatt nincs ilyen oklevél
1363. ápr. 20. I. Lajos király (záradék) DL 32., DL 33 507. és DF 230 810.	E záradékok 1364–1369 közötti gyakorlata és Miklós esztergomi érsek (megh. 1366. nov.) szereplése miatt 1364–1366 közötti; pro comitibus Stephano et Johanne filiis comitis Bartholomei
1363. máj. 7. V. Orbán pápa DL 25 823.	1364. máj. 7., ld. Anjou-oklt. XLVIII. 302. szám
1363. máj. 8. Kont Miklós nádor DF 251 743.	1383. máj. 8. Garai Miklós nádor
1363. máj. 13. Kont Miklós nádor DL 72 382.	1362. máj. 26., ld. 251. szám
1363. máj. 21. I. Lajos király DL 90 796.	1350. máj. 26. (?)
1363. máj. 28. I. Lajos király DL 74 576.	1370. jún. 9.
1363. júl. 7. győri káptalan DF 254 582. (évet tévesztő újkori Má.)	1343. júl. 11., ld. Anjou-oklt. XXVII. 478. szám
1363. júl. 12. győri káptalan DL 5221.	1353. júl. 10., ld. Anjou-oklt. XXXVII. 482. szám
1363. aug. 17. – DL 73 694.	a jelzet alatt nincs oklevél
1363. aug. 30. I. Lajos király DL 102 952.	a jelzetben nincs ilyen oklevél
1363. okt. 13. Bebek István országbíró DL 5254.	1367. okt. 13., ld. Anjou-oklt. LI. 691. szám
1363. dec. 17. I. Lajos király (záradék) DL 33 742.	1364. dec. 17., ld. Anjou-oklt. XLVIII. Apx. 167.
1363. I. Lajos király DL 30 391.	1369. [szept. 24.], ld. Anjou-oklt. LIII. 507. szám
1363. váradi káptalan DL 54 810.	1263

Nincs magyar vonatkozásuk, ezért kimaradtak a kötetekből:

1362: V. Orbán pápa: nov. 13. DF 289 737.; nov. 28. DF 289 730. és 289 734. – VI. Ince pápa: jan. 5. DF 289 702.; jan. 28. DF 289 715.; febr. 20. DF 289 700.; máj. 27. DF 253 771. – IV. Károly császár: jan. 15. DL 108 173.; márc. 21. DF 288 581. – Krakkó város: nov. 18. DL 5148. – Raguza város: aug. 6. DF 290 356.; máj. 3. és máj. 12. DF 290 354.

1363: V. Orbán pápa: febr. 17. DF 253 771.; márc. 20. DF 289 735.; márc. 31. DF 289 736.; ápr. 15. (3 db) DF 286 489.; ápr. 28. DF 277 972.; jún. 6. DF 289 723.; okt. 27. DF 289 747. – IV. Károly császár: márc. 13. DF 278 241. és 278 242. – bécsi magánoklevél, máj. 25. DF 241 338. – Dietrich prépost, aug. 17. DL 25 786.

Bibliográfia

Források

- Áldásy 1895 = Áldásy A.: Regesták a vatikáni levéltárból. Második és harmadik közlemény. *Történelmi Tár* 18: 58–89, 260–288.
- Anjou-oklt. = *Anjou-kori oklevéltár*. Budapest–Szeged, 1990–.
- Bakács 1982 = Bakács I.: *Iratok Pest megye történetéhez 1002–1437*. Budapest.
- Bártfai 1938 = Bártfai Szabó L.: *Pest megye történetének okleveles emlékei 1002–1599-ig*. Budapest.
- CDP = *Cameralia Documenta Pontificia de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1297–1536). I–II*. Budapest–Róma, 2014.
- DF = Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Diplomatikai Fényképgyűjtemény. Budapest.
- DL = Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Diplomatikai Levéltár. Budapest.
- Doc. Art. Paulin. = *Documenta Artis Paulinorum. A magyar rendtartomány monostorai. I–III*. Budapest, 1975–1978.
- Doc. Rom. Hist. C. = *Documenta Romaniae Historica. Seria C. Transilvania*. București, 1977–.
- EO = *Erdélyi okmánytár*. Budapest, 1997–.
- Erdődy = *Az Erdődy család bécsi levéltárának középkori oklevélregesztái 1001–1387*. Budapest–Szeged, 2019.
- F. = Fejér, G.: *Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. I–XI*. Budae, 1829–1844.
- HHK = Karácsonyi J.: *A hamis, hibáskeltő és keltezetlen oklevelek jegyzéke 1400-ig*. Szeged, 1988.
- HO = *Hazai okmánytár. I–VIII*. Győr–Budapest, 1865–1891.
- MDEA = Wenzel G.: *Magyar diplomáciai emlékek az Anjoukorból. Acta externa Andegavensia. I–III*. Budapest, 1874–1876.
- Mon. Vat. Boh. = *Monumenta Vaticana res gestas Bohemicas illustrantia. II. Acta Innocentii VI. (1352–1362)*. Pragae, 1907.
- MZsO = *Magyar–zsidó oklevéltár. XVIII*. Budapest, 1980.
- OL-adatbázis = <https://archives.hungaricana.hu/hu/charters>
- Rački 1881 = Rački, F.: *Notae Joannis Lucii. Starine* 13: 211–268.
- Ráth 1861 = Ráth K.: *Asszonyfai okmánytár. Győri Történelmi és Régészeti Füzetek* 1: 15–49.
- Szerdahelyi = Timár P.: *A Győr nembeli Szerdahelyi család története, birtokai és okmánytára*. Szeged, 2016.
- Szőcs 2012 = Szőcs T.: *Az Árpád-kori nádorok és helyetteseik okleveleinek kritikai jegyzéke*. Budapest.
- Thallóczy 1898 = [Thallóczy L.]: *Oklevelek a magyar–bulgár összeköttetések történetéhez 1360–1369. Történelmi Tár* 21: 357–367.
- V. Orbán, LC = *Urbain V. (1362–1370) Lettres communes. I–XII*. Paris, 1958–1989.
- V. Orbán, LSC = *Urbain V. (1362–1370). Lettres secrètes et curiales se rapportant à la France. Fasc. 1–4*. Paris, 1902–1955.
- Vat. = *Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Series I. Tom. 1–4*. Budapest, 1885–1891.
- Vespr. = *Monumenta Romana episcopatus Vesprimiensis. I–IV*. Budapest, 1896–1908.

ZsO = *Zsigmondkori Oklevéltár*. Budapest, 1951–.

Szakirodalom

Engel 1996 = Engel P.: *Magyarország világi archontológiája 1301–1457. I–II.* Budapest.

Thallóczy 1905 = Thallóczy L.: *Tanulmányok a bosnyák bánság kezdeteiről fő tekintettel a körmendi levéltár okleveleire.* Budapest.

Internetes hivatkozás

Ravegnani, G.: *Dandolo, Andrea*. [https://www.treccani.it/enciclopedia/andrea-dandolo_\(Dizionario-Biografico\)/](https://www.treccani.it/enciclopedia/andrea-dandolo_(Dizionario-Biografico)/), a letöltés időpontja: 2024. jan. 21.